

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 193 din 12 decembrie 2002 (*actualizată*)

privind introducerea sistemelor moderne de plată

(actualizată până la data de 1 ianuarie 2017*)

EMITENT

GUVERNUL

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articolul 1

(1) Operatorii economici furnizori de servicii de utilitate publică, precum și instituțiile publice care încasează impozite, taxe, amenzi, dobânzi, penalități de întârziere, penalități și alte obligații de plată au obligația să accepte încasări și prin intermediul cardurilor de debit și al cardurilor de credit.

Alin. (1) al art. 1 a fost modificat de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 209 din 9 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

(2) În anul 2003, prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică experimental de către instituțiile publice și agenții economici prevăzuți la alin. (1).

(3) Persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și care realizează anual o cifră de afaceri mai mare de 10.000 de euro în echivalent lei au obligația să accepte ca mijloc de plată și cardurile de debit și cardurile de credit.

Alin. (3) al art. 1 a fost modificat de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 209 din 9 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

(4) Instituțiile emitente și acceptante de carduri întreprind toate măsurile necesare, de implementare a sistemului de acordare de avansuri în numerar la terminalele de plată, odată cu achiziția de bunuri și/sau servicii, pentru utilizatorii de carduri.

Alin. (4) al art. 1 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 209 din 9 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

(5) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1) și (3) oferă serviciul de avans în numerar la terminalele de plată în baza contractelor încheiate cu instituțiile acceptante și pot acorda avansuri în numerar, potrivit prezentei

ordonanțe de urgență. Acestea afișează la loc vizibil semnul privind acordarea acestui serviciu, precum și informații privind costurile serviciului.

Alin. (5) al art. 1 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 209 din 9 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

(6) Avansul prevăzut la alin. (5) se evidențiază distinct pe bonul fiscal și nu poate depăși suma de 200 de lei. Tranzacțiile privind avansul în numerar se asimilează retragerilor de numerar de la bancomate, iar comisioanele aferente tranzacțiilor se stabilesc conform contractelor în vigoare între părți. Comercianții pot percepe, de la titularul cardului, un comision care nu poate depăși 1% din valoarea avansului acordat.

Alin. (6) al art. 1 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 209 din 9 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

(7) În cazul în care suma existentă în casă, la dispoziția comercianților acceptanți de carduri, prevăzuți la alin. (5), nu acoperă suma solicitată de clientul utilizator de card, acesta va primi suma disponibilă.

Alin. (7) al art. 1 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 209 din 9 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

Art. 1 a fost modificat de pct. 1 al art. unic din LEGEA nr. 250 din 10 iunie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 429 din 18 iunie 2003.

Articolul 1¹

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, următorii termeni se definesc astfel:

a) instituție acceptantă - instituție de credit sau o instituție financiară nebanară care oferă comercianților acceptanți servicii de acceptare la plată a cardurilor și/sau a instrumentelor de plată de tip monedă electronică, în baza unui contract încheiat în prealabil între aceasta și comerciantul acceptant, precum și servicii de eliberare de numerar la ghișeele sale și în rețeaua proprie de terminale ale deținătorilor. În cazul instrumentelor de plată electronică de tipul cardului, instituția acceptantă poate fi și emitentul instrumentului de plată;

b) instituție emitentă - instituție de credit sau o instituție financiară nebanară care emite și pune la dispoziție deținătorului un instrument de plată electronică, pe baza unui contract încheiat cu acesta;

c) card comercial - cardul de plată emis unor operatori economici, unor entități din sectorul public sau unor persoane fizice care desfășoară o activitate independentă de natură economică, a cărei utilizare este limitată la cheltuielile legate de activitatea desfășurată;

d) comision interbancar - comisionul plătit în mod direct sau indirect, pentru fiecare operațiune, între prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului care participă la operațiunea de plată cu cardul sau pe bază de card;

e) comision de servicii percepute comercianților - comisionul plătit acceptantului de către beneficiarul plății, pentru fiecare operațiune, cuprinzând comisionul interbancar, comisionul pentru sistemul de plată și procesare și marja acceptantului;

f) beneficiar al plății - destinatarul preconizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;

g) sistem tripartit de plată cu cardul - sistemul de plată prin carduri în care funcțiile de emiterie și acceptare sunt integrate într-o singură instituție financiară, care este și proprietarul sistemului. Atunci când un sistem tripartit de plată cu cardul autorizează alți prestatori de servicii de plată să emită și/sau să accepte carduri de plată, acesta este considerat ca fiind un sistem cvadripartit de plată cu cardul și se va supune prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 1[^]1 a fost introdus de pct. 1 al art. 15 din LEGEA nr. 70 din 2 aprilie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 242 din 9 aprilie 2015.

Articolul 2

(1) Băncile acceptante de carduri au obligația de a instala terminale de plată în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării. Instalarea terminalelor de plată se face la solicitarea operatorilor economici, instituțiilor publice, persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (1), precum și a comercianților prevăzuți la art. 1 alin. (3), în baza contractelor încheiate în acest scop, în toate locurile indicate de aceștia*).

Alin. (1) al art. 2 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 209 din 9 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

(2) Agenții economici, instituțiile publice și persoanele juridice prevăzute la art. 1 vor întreprinde măsurile necesare pentru a instala terminale de plata, având posibilitatea de a-și alege banca acceptantă.

(2[^]1) În cazul agenților economici și al instituțiilor publice prevăzute la art. 1 alin. (1), alegerea băncii se va efectua în urma unei proceduri de achiziție publică, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001

privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002

.

Alin. (2[^]1) al art. 2 a fost introdus de pct. 3 al art. unic din LEGEA nr. 250 din 10 iunie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 429 din 18 iunie 2003.

(3) Cheltuielile cu achiziționarea și instalarea terminalelor de plata vor fi suportate de către băncile acceptante.

(4) Cheltuielile cu administrarea și operarea terminalelor de plată se vor stabili prin contractele încheiate cu băncile desemnate potrivit alin. (2) și (2¹).

Alin. (4) al art. 2 a fost modificat de pct. 1 al art. VII, Secțiunea a 5-a, Cap. II din ORDONANȚA nr. 86 din 28 august 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 624 din 31 august 2003.

(5) Băncile acceptante de carduri, prevăzute la alin. (1), vor întreprinde măsurile corespunzătoare pentru asigurarea infrastructurii și a dotărilor proprii, în vederea ordonării plăților prin intermediul mijloacelor moderne de plată și a realizării transferului între contul de card și contul beneficiarilor sumelor plătite, până la datele prevăzute la art. 1.

Alin. (5) al art. 2 a fost modificat de pct. 1 al art. VII, Secțiunea a 5-a, Cap. II din ORDONANȚA nr. 86 din 28 august 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 624 din 31 august 2003.

(6) Instituțiile publice vor prevedea în bugetele proprii creditele bugetare aferente cheltuielilor cu administrarea și operarea terminalelor de plată.

Alin. (6) al art. 2 a fost modificat de pct. 1 al art. VII, Secțiunea a 5-a, Cap. II din ORDONANȚA nr. 86 din 28 august 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 624 din 31 august 2003.

Articolul 2¹

Instituțiile emitente nu pot aplica instituțiilor acceptante comisioane interbancare mai mari de 0,2% din valoarea fiecărei operațiuni efectuate prin utilizarea cardurilor de debit, respectiv comisioane interbancare mai mari de 0,3% din valoarea fiecărei operațiuni efectuate prin utilizarea cardurilor de credit.

Art. 2¹ a fost introdus de pct. 2 al art. 15 din LEGEA nr. 70 din 2 aprilie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 242 din 9 aprilie 2015.

Articolul 2²

Acordurile dintre instituțiile acceptante și beneficiarii plăților vor conține informații detaliate referitoare la comisionul interbancar, comisionul pentru sistemul de plată și procesare, marja acceptantului, precum și a comisioanelor suplimentare aplicate în funcție de marca și categoria respectivelor carduri de plată.

Art. 2² a fost introdus de pct. 2 al art. 15 din LEGEA nr. 70 din 2 aprilie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 242 din 9 aprilie 2015.

Articolul 2³

(1) Prevederile art. 2¹ și 2² se aplică instituțiilor emitente și instituțiilor acceptante din România.

(2) Prevederile art. 2¹ și 2² nu se aplică operațiunilor cu carduri comerciale, retragerilor de numerar de la bancomate și operațiunilor cu carduri emise de sisteme tripartite de plată cu cardul.

Art. 2³ a fost introdus de pct. 2 al art. 15 din LEGEA nr. 70 din 2 aprilie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 242 din 9 aprilie 2015.

Articolul 3

(1) Constituie contravenție și se sancționează următoarele fapte:

a) utilizarea de către unitățile prevăzute la art. 1 a unor terminale de plată care nu sunt instalate potrivit prevederilor art. 2 alin. (1);

b) nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (2¹);

c) distrugerea, deteriorarea sau modificarea tehnică a terminalelor de plată care pot provoca înregistrări eronate sau pot genera fraude;

d) refuzul persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (1) de a accepta încasări prin intermediul cardurilor de debit și al cardurilor de credit;

e) refuzul persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (3) de a accepta ca mijloc de plată cardurile de debit și cardurile de credit;

f) refuzul instituțiilor prevăzute la art. 1 alin. (4) de a implementa sistemul de acordare de avansuri în numerar pentru utilizatorii cardurilor de debit și cardurilor de credit;

g) lipsa afișării semnului prevăzut la art. 1 alin. (5) a informațiilor privind serviciul de acordare a avansurilor în numerar și a costurilor serviciului;

h) refuzul băncilor acceptante de carduri de a instala terminale de plată în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1);

i) lipsa asigurării infrastructurii și a dotărilor necesare pentru acordarea avansurilor în numerar la terminalele de plată de către băncile acceptante de carduri;

j) nerespectarea dispozițiilor art. 2¹ și 2².

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) contravenția prevăzută la lit. e) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 7.500 lei;

b) contravențiile prevăzute la lit. a), b) și g) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei;

c) contravențiile prevăzute la lit. c), d), f), h) și i) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;

d) contravenția prevăzută la lit. j) se sancționează, prin derogare de la dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001

privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002

, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 10.000 lei la 200.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice și unităților sale teritoriale.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001

, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002

, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3 a fost modificat de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 209 din 9 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

Articolul 4

În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministerul Administrației Publice, Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Cooperatie și Ministerul Industriei și Resurselor, cu consultarea Băncii Naționale a României și a Asociației Române a Băncilor, vor elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, care se vor aproba prin hotărâre a Guvernului.

Art. 4 a fost modificat de pct. 6 al art. unic din LEGEA nr. 250 din 10 iunie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 429 din 18 iunie 2003.

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 12 decembrie 2002.

Nr. 193.